

Arrest

nr. 304 571 van 9 april 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. RECTOR
Redingenstraat 29
3000 LEUVEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 16 augustus 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 juli 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 februari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 maart 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. HOEFNAGELS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat L. RECTOR verschijnt voor de verzoekende partij. Verwerende partij is noch verschenen, noch vertegenwoordigd.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, van Georgische nationaliteit, dient een verzoek om internationale bescherming in op 29 maart 2023.

Op 16 juni 2023 wordt verzoeker gehoord door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS), bijgestaan door een tolk die het Georgisch machtig is.

Op 11 juli 2023 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent een staatsburger van Georgië en van Georgische afkomst. U bent geboren op [...] 1998 in Sagaredzjo waar u verbleef tot uw vertrek uit Georgië. U bent niet gehuwd en heeft momenteel geen relatie. U heeft gezondheidsproblemen. U heeft een paresthesie aan de ledematen in het kader van een cervicale kyfose. U heeft ook geheugenproblemen, in het bijzonder amnesie. U voelt zich ook regelmatig duizelig en heeft een verlies van oriëntatiegevoel.

U hielp de partij de Nationale Beweging in Georgië met het ophangen van plakkaats, vlaggen en het uitdelen van T-shirts. U ging ook naar manifestaties. U had geen functie binnen de partij. Omwille van uw politieke activiteiten vond u moeilijk werk en u had soms spanningen met de mensen die de regeringspartij steunden.

U had van 2020 tot de winterperiode van 2021 een relatie met M. Toen de familie van M. dit ontdekte werd u gezegd dat u moest stoppen met M. af te spreken, wellicht omwille van uw gezondheidsproblemen. U zei initieel aan de vader van M. dat u niet van plan was om te stoppen met zijn dochter af te spreken. U heeft de vader van M. vier maal ontmoet. U werd door de vader en vrienden van hem in elkaar geslagen. U werd ook met de dood bedreigd. Ook uw moeder werd aangesproken door de familie van M. In de winterperiode van 2021, na de vierde keer dat u de vader van M. heeft ontmoet, heeft de familie van M. ook vernomen dat uw moeder, die uit Svaneti afkomstig was, en de familie van de vader van M. verre familie waren. Mensen in Svaneti volgen nog de traditie die bepaalt dat het niet toegelaten is te huwen met iemand die een familieband heeft, ook al is dat een verre familieband. De relatie met M. werd daarom ook gezien als iets dat de familie-eer van de familie van M. ernstige schade toebrengt. De familie van M. wou, omwille van de relatie die u met haar had, volgens de traditie van de bloedwraak, u straffen, door u te doden. Omwille van de doodsb bedreiging bent u uit Georgië gevlucht en u heeft alle contacten met M. verbroken. In de winter van 2021 reisde u vanuit Georgië via Polen naar Zweden waar u ongeveer een jaar heeft verbleven. Op 28 maart 2023 reisde u verder naar België.

U diende op 29 maart 2023 in België een verzoek om internationale bescherming in.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legde u uw paspoort (kopie) en medische documenten (origineel) voor.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofd bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit de medische documenten die u heeft voorgelegd blijkt immers dat u op twee oktober 2023 een afspraak heeft bij de afdeling neurologie van het UMC Sint-Pieter te Brussel waarbij door een geneesheer wordt verzocht dat een paresthesie aan de ledematen in het kader van een cervicale kyfose wordt onderzocht. U gaf ook aan dat u omwille van uw medische problemen niet lang kan zitten of staan. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal. Uit het gehoorverslag van het persoonlijk onderhoud is ook duidelijk af te leiden dat er duidelijk werd gecommuniceerd, bij aanvang van het persoonlijk onderhoud, dat er indien nodig pauzes kunnen worden gevraagd en dat er ook effectief regelmatig pauzes werden genomen. U maakte eveneens gewag van amnesie en geheugenproblemen. Er dient hierover echter te worden opgemerkt dat u geen medische attesten heeft voorgelegd ter staving van uw beweringen in dit verband. We moeten hoe dan ook wel vaststellen dat uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat het onderhoud zonder problemen is verlopen. U bleek, zoals naar voor komt uit de notities bij het persoonlijk onderhoud, slechts bij uitzondering in staat om de feiten uit uw asielrelaas precies in de tijd te situeren maar u was wel degelijk in staat de feiten die u heeft meegemaakt chronologisch te situeren in een specifieke tijdspanne. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt ook nergens dat u, met uitzondering voor de vragen naar specifieke data, niet in staat zou geweest zijn om te antwoorden op de vragen van de protection officer, noch dat u niet over de nodige capaciteiten zou beschikken om op zelfstandige en functionele wijze uw relaas uiteen te zetten. Bovendien bracht u op het einde van het persoonlijk onderhoud ook duidelijk naar voor dat u het CGVS alle belangrijke elementen betreffende uw asielrelaas heeft kunnen vertellen, dat de vragen duidelijk waren voor u en u de tolk ook goed begrepen heeft.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden, evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. Er kunnen immers ernstige vragen worden gesteld bij de geloofwaardigheid van heel belangrijke aspecten van uw asielrelaas. Uw asielrelaas is bovendien ook ongegrond.

Ten eerste kunnen er ernstige vragen worden gesteld bij de geloofwaardigheid van uw relaas over het bestaan van familiale banden tussen uw moeder en de vader van M. en de daarmee gekoppelde bloedwraak ten aanzien van u en uw familie omwille van uw relatie met M.. Zo is het toch heel opvallend dat u over dit belangrijke feit helemaal niets vermeld heeft bij DVZ. Hiermee geconfronteerd gaf u aan dat u heel moe was tijdens het vorige verhoor. Er werd u ook gezegd dat u bij het CGVS meer tijd zou krijgen om alles te vertellen. En u zou ook schaamte hebben gehad over de familiale band met M. (CGVS, 16.06.2023, p. 10). Deze motiveringen kunnen echter niet overtuigen. We mogen immers toch redelijkerwijze verwachten dat u iets, op zijn minst kort, vermeld zou hebben over de verre familiale band met M. en de bloedwraak, bij uw onderhoud bij DVZ, gezien het centraal staat in uw asielrelaas en het een van de voornaamste elementen of feiten betreft. Dat was immers één van de twee redenen, naast uw gezondheidsproblemen, waarom uw relatie met M. niet kon doorgaan (CGVS, 16.06.2023, p. 7). De verre familiale banden die er zouden zijn met M. hebben de situatie ook verergerd, waardoor u genoodzaakt was te vertrekken uit Georgië (CGVS, 16.06.2023, p. 13). Bovendien moet er nog worden opgemerkt dat u in het kader van uw onderhoud voor het CGVS verklaarde dat uw moeder van Svaneti afkomstig was waar de traditie van de bloedwraak nog zou bestaan (CGVS, 16.06.2023, p. 4, 7 en 11). Geheel in tegenstrijd daarmee verklaarde u voor de DVZ echter dat uw moeder geboren is en verblijft in Sagaredzjo, wat in de regio Kacheti ligt, en helemaal niet in regio Svaneti (DVZ-verklaring, vraag 13).

*Ten tweede dient het CGVS er u op te wijzen dat uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus Georgië – Algemene situatie** van 16 januari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20230116.pdf), blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.*

Er kan bijgevolg verwacht worden dat u aantoont dat u bescherming gezocht heeft, maar deze niet gekregen heeft. U slaagt hier echter niet in. Zo heeft u helemaal geen klacht ingediend bij de politie tegen de vader van M. en haar familie. U zou weliswaar tweemaal, louter mondeling, een politieagent, eenmaal in Tbilisi en eenmaal in Sagaredzjo, hebben aangesproken. Die politieagenten zouden hebben afgeraden een klacht in te dienen en die zouden gezegd hebben dat u zelf uw problemen zou moeten regelen omdat het over bloedwraak ging. De politie zou u niet helpen. U verklaarde eveneens dat de vader van M. in de politiek zat en bij de regeringspartij was en hij een kennis had bij de politie waardoor de politie ook niet zou helpen (CGVS, 16.06.2023, p. 11-12). De motieven om geen klacht bij de politie in te dienen, die u aanhaalt, kunnen echter niet overtuigen. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat u zich ook voor de problematiek van bloedwraak, als het al bloedwraak zou betreffen, kan wenden tot de Georgische politie, die feiten van bloedwraak behandelen zoals andere strafrechtelijke feiten. U heeft echter geen enkele poging ondernomen om beroep te doen op de bescherming die door zijn nationale autoriteiten wordt geboden. Daarnaast dient het CGVS u erop te wijzen dat we vragen hebben bij de geloofwaardigheid van uw verklaringen dat de vader van M. in de politiek zat en een kennis had bij de politie gezien u noch van de vader van M. noch van die

kennis bij de politie de functie kan opgeven, wat toch opmerkelijk is. Hoe dan ook, zelfs indien we al te maken zouden hebben met een corrupte persoon bij de politie, volstaat uw uitleg niet om het niet inroepen van bescherming van de autoriteiten te rechtvaardigen. U weet niet welke functie die persoon bij de politie had en in welke mate hij dus het onderzoek zou bemoeilijken. U zou ook elders dan in Sagaredzjo een klacht kunnen indienen tegen de vader van M. Aangezien internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de verzoeker geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming, mag van een verzoeker verwacht worden dat hij redelijke pogingen onderneemt om bescherming in eigen land te verkrijgen, wat in casu niet het geval was. U heeft overigens ook geen andere stappen gezet om u te beschermen. U heeft geen beroep gedaan op een advocaat om te zien wat gedaan kon worden in uw situatie en u te laten adviseren. U heeft verder ook het gerecht niet gecontacteerd, noch de Public Defender, nog ngo's voor mensenrechten (CGVS, 16.06.2023, p. 12-13). Uw motivering dat niemand u kon helpen in Georgië behalve een persoon die invloedrijk zou zijn en die een goede functie zou hebben binnen de overheidsdiensten (CGVS, 16.06.2023, p. 12-13) kan niet worden weerhouden. Uit de hierboven aangehaalde informatie blijkt duidelijk dat deze personen en instanties in Georgië nuttig kunnen worden aangewend door iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden. Indien u zich niet heeft gewend tot de bevoegde autoriteiten, en zich zelfs niet heeft geïnformeerd over wat mogelijk was om uw problemen aan te kaarten bij de bevoegde instanties, kan er moeilijk verwacht worden dat de autoriteiten daadwerkelijk optreden. Het doel van een klacht is het voorkomen of oplossen van problemen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gesteld van een bepaald probleem/misdrijf, dan kunnen ze hier vanzelfsprekend ook niet tegen optreden. Er valt aldus nergens uit uw verklaringen enige indicatie te halen dat u ook een beroep heeft gedaan op bescherming en bijgevolg is uw asielrelaas dan ook ongegrond, nog afgezien van de vragen die kunnen worden gesteld bij de geloofwaardigheid van uw asielrelaas, zoals hoger aangegeven.

Ten derde willen we er u op wijzen dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus Georgië – Algemene situatie** van 16 januari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20230116.pdf), blijkt dat Georgië een meerpartijstelsel heeft en verkiezingen er doorgaans competitief verlopen, niettemin zowel tijdens de verkiezingscampagne als tijdens de verkiezingen onregelmatigheden voorkomen. In de praktijk bekleedt sinds de jaren 2000 slechts één partij een machtspositie. Actueel is de macht geconcentreerd bij Georgian Dream. Sinds het aantreden van de Georgian Dream-coalitie in 2012 raakte de Georgische samenleving ook sterk gepolariseerd.

Hoewel het recht op vrijheid van vergadering en van betoging doorgaans worden gerespecteerd en de ordediensten betogingen vaak succesvol faciliteren, is er in periodes van verhoogde maatschappelijke en/of politieke spanning occasioneel sprake van het gebruik van disproportioneel geweld door de ordediensten in het kader van betogingen. Tijdens betogingen arresteert de politie ook regelmatig betogers omwille van administratieve overtredingen. Dit kan gepaard gaan met geweld. Marteling en onmenselijke of vernederende behandeling door leden van de ordehandhaving vormen volgens de Public Defender de voorbije jaren echter niet langer een structureel probleem in Georgië. Arrestanten kunnen na arrestatie veroordeeld worden tot een administratieve boete of detentie. Deze administratieve sancties hebben een bekoelend effect op activisten en zijn bedoeld om het protest stil te leggen, maar leiden gewoonlijk niet tot systematische persoonsgerichte vervolging. Vertegenwoordigers van de media, oppositiefiguren en vooraanstaande activisten worden in bepaalde situaties wel doelbewust gearresteerd tijdens betogingen. Vreedzame betogingen worden daarnaast soms verstoord door tegenbetogingen van agressieve groepen, wat kan uitmonden in onderlinge schermutselingen met fysiek geweld.

In verkiezingsperiodes kan de regering(spartij) druk uitoefenen op personen die politiek belangrijk zijn, hoofdzakelijk kandidaten voor oppositiepartijen, mensen die invloed hebben of actieve leden van gemeenteraden. Kiezers kunnen tijdens de verkiezingsperiode benaderd worden om te stemmen op de regerende partij. Deze intimidatiepogingen betreffen voornamelijk psychologische druk en zetten zich niet voort na afloop van de verkiezingen. Overheidsmedewerkers die stemmen ronselen voor de oppositie of hun voorkeur voor de oppositie publiekelijk uiten, riskeren hun job te verliezen. Fysiek geweld, strafrechtelijke vervolging en arrestaties zijn echter eerder uitzonderlijk. Doorgaans zijn er geen gevolgen indien de betrokkene niet ingaat op de eis om zijn politieke activiteiten op te geven of te stemmen op de regerende partij.

Actueel is er geen sprake van veralgemeende vervolging van laaggeplaatste opposanten/critici van het huidige regime. Dit neemt niet weg dat geïsoleerde incidenten kunnen plaatsvinden. Hooggeplaatste opposanten/ critici staan wel bloot aan politiek gemotiveerde gerechtelijke vervolging waarbij fundamentele rechten worden geschonden. Dergelijke zaken worden doorgaans echter gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

In hoeverre opposanten/critici van het huidige regime omwille van hun politieke overtuigingen en/of activiteiten blootstaan aan (pogingen tot) druk en intimidatie, gerechtelijke vervolging en/of geweld vanwege de autoriteiten en/of derden en in hoeverre deze, desgevallend, beschouwd kunnen worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, dient dan ook individueel beoordeeld te worden. U slaagt er echter niet in aan te tonen dat er in uw concreet geval sprake is van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch met overredende verklaringen, noch aan de hand van bewijsvoerende stukken.

Wat betreft uw profiel dient op basis van het geheel van elementen in uw administratieve dossier geconcludeerd te worden dat u een laaggeplaatst opposant/criticus van het huidige Georgische regime bent. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u niets meer deed dan plakaten en vlaggen ophangen, T-shirts uitdelen en naar manifestaties gaan voor de Nationale Beweging (CGVS, 16.06.2023, p. 5).

U verklaarde dat uw politieke activiteiten u verhinderden om werk te vinden en u soms spanningen had met mensen die de regeringspartij wel steunden (CGVS, 16.06.2023, p. 5-6). Deze problemen bij het vinden van werk, omwille van uw beweerde politieke voorkeur en engagement, en spanningen in uw communicatie met mensen die de regeringspartij steunden zijn echter hoe dan ook onvoldoende zwaarwichtig om als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming, te worden beschouwd. Bovendien gaf u voor het CGVS ook zelf toe dat uw politieke activiteiten niet de reden waren waarom u niet zou kunnen terugkeren naar Georgië en ook niet de reden uitmaken waarom u vertrokken bent uit Georgië (CGVS, 16.06.2023, p. 5-6).

Ten vierde, en voor de volledigheid, dient nog te worden vermeld dat met betrekking tot uw medische problemen het CGVS u erop dient te wijzen dat uw verklaringen hierover niet wijzen op een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingrechtelijke zin. Er dient te worden geconcludeerd dat uw medische motieven geen verband houden met de criteria van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

De door u voorgelegde documenten wijzigen niets aan de voorgaande appreciatie. Uw paspoort attesteert enkel uw identiteit die niet ter discussie staat. U medische documenten wijzen op het bestaan van een medische problematiek die door het CGVS niet in twijfel wordt getrokken.

Uit het voorgaande blijkt dan ook dat u niet hebt aangetoond dat er wat u betreft een vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Conventie van Genève, noch dat er een reëel risico bestaat op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Het verzoekschrift

In een eerste onderdeel wijst verzoeker op de vluchtelingendefinitie, vervat in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, en stelt dat de commissaris-generaal ten onrechte besluit dat hij niet aan deze definitie voldoet. Verzoeker geeft enkele algemene, theoretische beschouwingen inzake de bewijslast en de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming.

Verzoeker wijst erop dat de commissaris-generaal geen enkele betekenisvolle tegenstrijdige verklaring heeft vastgesteld. Hij stelt dat hij op een zeer consequente en duidelijke wijze heeft gepraat over zijn problemen in zijn land van herkomst en dat de ongeloofwaardigheid van zijn relaas gebaseerd is op één argument, met name op zijn tegenstrijdige verklaringen tussen DVZ en het CGVS omtrent tot de familiale banden tussen zijn moeder en de vader van M. en de daarmee gekoppelde bloedwraak en omtrent de afkomst van zijn moeder. De tegenstrijdige verklaringen omtrent de familiale banden tussen zijn moeder en de vader van M. wijt hij aan het feit dat hij heel moe was tijdens het eerste gehoor bij de DVZ en dat hem toen werd gezegd dat hij meer tijd zou krijgen om alles te vertellen bij het CGVS. Verzoeker had ook schaamte over de familiale band met M. De tegenstrijdige verklaringen omtrent de afkomst van zijn moeder wijt hij aan een vergissing op het niveau van DVZ.

Verzoeker betwist tevens dat hij beroep kan doen op de bescherming van de autoriteiten in zijn land van herkomst en betoogt dat hem tot tweemaal toe afgeraden werd een klacht in te dienen. De politie zou hem niet helpen en dat zou eens te meer gelden nu de vader van M. actief was in de politiek bij de regeringspartij. Verzoeker citeert twee bronnen om aan te tonen dat er zich problemen voordoen om de bescherming in het land van herkomst te verkrijgen.

Verzoeker betwist dat er actueel geen sprake is van veralgemeende vervolging van laaggeplaatste opposanten/critici van het huidige regime zoals hem en citeert twee bronnen.

In een tweede onderdeel wijst verzoeker op de subsidiaire beschermingsstatus, vervat in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij verwijst naar hetgeen hij hierboven reeds heeft uiteengezet en naar de algemene veiligheidssituatie in zijn regio.

Verzoeker vraagt in hoofddorde om de bestreden beslissing te hervormen en hem de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde, de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en, in uiterst ondergeschikte orde, om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

Verzoeker voegt twee stavingstukken toe ter ondersteuning van zijn verzoekschrift;

- *“Communication from the Commission to the European Parliament, the European Council and the Council, Commission Opinion on Georgia’s application for membership of the European Union”, 17/06/2022 , COM (2022) 405 final + annex;*
- *“Georgia: End arbitrary prosecutions and protect freedom of expression”, OMCT, 22/06/2023.*

3. Aanvullende nota

Op 14 maart 2024 maakt verweerder, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota over waarin gerefereerd wordt aan het volgende rapport (met verwijzing naar weblink): *COI Focus Georgië – Algemene situatie* van 11 december 2023

4. Voorafgaand

4.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om ‘een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie’ te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van herkomst en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.M.*, punten 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door de verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waarover geen twijfel bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

5. Beoordeling van de zaak

5.1. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht wordt gesteld dat met de in zijn hoofde vastgestelde bijzondere procedurele noden op een gedegen wijze rekening werd gehouden, dat zich geen andere bijzondere steunmaatregelen opdrongen, dat uit niets blijkt dat verzoekers paresthesie aan de ledematen in het kader van een cervicale kyfose en zijn (ongestaafde) amnesie en geheugenproblemen zijn vermogen om op een volwaardige wijze deel te nemen aan de procedure internationale bescherming zou hebben beïnvloed, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

5.2. Verzoeker stelt zijn land van herkomst te hebben verlaten en niet te kunnen terugkeren naar dit land omwille van zijn vrees voor bloedwraak vanwege zijn relatie met een meisje waarmee hij een familieband had. Daarnaast ondervond verzoeker ook problemen omwille van zijn activiteiten bij de Nationale Beweging. Voor een verdere samenvatting van het asielrelaas verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting door verzoeker niet wordt betwist.

5.3. Na grondige analyse van het rechtsplegingdossier besluit de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, loopt vermits de geloofwaardigheid van een aantal belangrijke aspecten van het asielrelaas ernstig in twijfel wordt getrokken en vermits het asielrelaas ongegrond is. De bestreden beslissing is gebaseerd op volgende bevindingen:

(i) de geloofwaardigheid van verzoekers relaas over het bestaan van familiale banden tussen zijn moeder en de vader van M. en de daarmee gekoppelde bloedwraak ten aanzien van hem en zijn familie omwille van zijn relatie met M. wordt ernstig in twijfel getrokken omdat (a) verzoeker over dit belangrijke feit helemaal niets heeft vermeld bij DVZ en (b) hij voor het CGVS verklaarde dat zijn moeder van Svaneti afkomstig was, waar de traditie van de bloedwraak nog zou bestaan, terwijl hij bij DVZ verklaarde dat zijn moeder geboren is en verblijft in Sagaredzjo, wat in de regio Kacheti ligt, en helemaal niet in de regio Svaneti;

(ii) uit objectieve landeninformatie, beschikbaar in het administratief dossier, blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem; zelfs indien geloof zou worden gehecht aan de vervolgingsfeiten omwille van bloedwraak, maakt verzoeker het niet in concreto aannemelijk dat hij geen beroep zou kunnen doen op de bescherming van zijn eigen autoriteiten;

(iii) uit objectieve landeninformatie, beschikbaar in het administratief dossier, blijkt dat er geen sprake is van veralgemeende vervolging van laaggeplaatste opposanten/critici van het huidige regime; de vrees voor vervolging dient individueel beoordeeld te worden; verzoeker slaagt er niet in aan te tonen dat er in zijn concreet geval sprake is van vervolging noch met overredende verklaringen, noch aan de hand van bewijsvoerende stukken; bovendien zijn de problemen bij het vinden van werk, omwille van zijn beweerde politieke voorkeur en engagement, en de spanningen in zijn communicatie met mensen die de regeringspartij steunden onvoldoende zwaarwichtig om als vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming, te worden beschouwd;

(iv) verzoekers medische problemen houden geen verband met de criteria van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming; verzoeker dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure (artikel 9ter van de Vreemdelingenwet);

(v) de door verzoeker neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen.

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het asielrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Het komt de verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen.

5.4. De Raad stelt vast dat verzoeker er in voorliggend verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen.

5.4.1. Het feit dat hij niets heeft vermeld bij de DVZ omtrent de familiale banden tussen zijn moeder en de vader van M. wijt verzoeker aan het feit dat hij heel moe was tijdens het eerste gehoor bij de DVZ, dat hem toen werd gezegd dat hij meer tijd zou krijgen om alles te vertellen bij het CGVS en dat hij ook schaamte had over de familiale band met M. Zijn tegenstrijdige verklaringen omtrent de afkomst van zijn moeder wijt hij aan een vergissing op het niveau van DVZ.

De Raad acht dit geen dienstig verweer en wijst erop dat van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op correcte, coherente, duidelijke en precieze wijze kan weergeven, zeker die feiten en gebeurtenissen die de essentie uitmaken van zijn asielrelaas, die hij persoonlijk heeft meegemaakt en die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek uit zijn land. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste gehoor, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielpcedure. De Raad treedt de commissaris-generaal bij in zijn oordeel dat van verzoeker redelijkerwijze mag worden verwacht dat hij de verre familiale band met M. en zijn vrees voor bloedwraak zou hebben vermeld vanaf het eerste gehoor bij DVZ, gezien het centraal staat in zijn asielrelaas en één van de voornaamste elementen of feiten betreft. Uit verzoekers verklaringen blijkt immers dat de verre familiale band met M. en de vrees voor bloedwraak één van de twee redenen, naast zijn gezondheidsproblemen, was waarom zijn relatie met M. niet kon doorgaan (CGVS NPO p. 7). De verre familiale banden die er zouden zijn met M. hebben de situatie ook verergerd, waardoor verzoeker

genoodzaakt was te vertrekken uit Georgië (CGVS NPO p. 13). Waar verzoeker de tegenstrijdigheid omtrent de afkomst van zijn moeder wijt aan een vergissing bij DVZ, beperkt verzoeker zich tot een loutere bewering die niet in concreto gestaafd is. De Raad concludeert dat de vastgestelde tegenstrijdigheden overeind blijven en de geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas aantasten.

5.4.2. Verzoeker betwist dat hij beroep kan doen op de bescherming van de autoriteiten in zijn land van herkomst en betoogt dat hem tot tweemaal toe afgeraden werd een klacht in te dienen, dat de politie hem niet zou helpen en dat dit eens te meer zou gelden nu de vader van M. actief was in de politiek bij de regeringspartij.

Verzoeker beperkt zich tot het herhalen van eerdere verklaringen zonder een dienstig verweer te voeren. De Raad wijst erop dat van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat deze eerst alle redelijke mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land en dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien de verzoeker om internationale bescherming geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en luidens hetwelk vereist is dat de verzoeker de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van de vrees voor vervolging op grond van de in datzelfde artikel bepaalde criteria niet wil inroepen enerzijds, en uit de bepalingen van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet krachtens dewelke ook voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus is vereist dat de verzoeker zich niet onder de bescherming van zijn land van herkomst kan of, wegens het reëel risico op ernstige schade, wil stellen anderzijds. Luidens artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet wordt bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 in het algemeen geboden wanneer de staat of partijen of organisaties, inclusief internationale organisaties, die de staat of een aanzienlijk deel van het grondgebied beheersen, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor de opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

De Raad stelt vast dat uit de “COI Focus Georgië – Algemene situatie” van 16 januari 2023, waarnaar in de bestreden beslissing wordt verwezen, en uit de recente “COI Focus Georgië – Algemene situatie” van 11 december 2023 waarnaar in de aanvullende nota van de commissaris-generaal van 14 maart 2024 wordt verwezen, blijkt dat er in Georgië redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade zijn getroffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

Uit voormelde informatie blijkt immers dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in high profile-zaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

De Raad wijst erop dat het dan ook aan verzoeker toekomt in concreto aan te tonen dat het hem in Georgië aan nationale bescherming ontbeert, alwaar hij evenwel in gebreke blijft. Immers dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen poging heeft ondernomen om de bescherming vanwege de Georgische autoriteiten in te roepen. In de bestreden beslissing worden dienaangaande volgende pertinente vaststellingen gedaan: *“Er kan bijgevolg verwacht worden dat u aantoont dat u bescherming gezocht heeft, maar deze niet gekregen heeft. U slaagt hier echter niet in. Zo heeft u helemaal geen klacht ingediend bij de politie tegen de vader van M. en haar familie. U zou weliswaar tweemaal, louter mondeling, een politieagent, eenmaal in Tbilisi en eenmaal in Sagaredzjo, hebben aangesproken. Die politieagenten zouden hebben afgeraden een klacht in te dienen en die zouden gezegd hebben dat u zelf uw problemen zou moeten regelen omdat het over*

bloedwraak ging. De politie zou u niet helpen. U verklaarde eveneens dat de vader van M. in de politiek zat en bij de regeringspartij was en hij een kennis had bij de politie waardoor de politie ook niet zou helpen (CGVS, 16.06.2023, p. 11-12). De motieven om geen klacht bij de politie in te dienen, die u aanhaalt, kunnen echter niet overtuigen. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat u zich ook voor de problematiek van bloedwraak, als het al bloedwraak zou betreffen, kan wenden tot de Georgische politie, die feiten van bloedwraak behandelen zoals andere strafrechtelijke feiten. U heeft echter geen enkele poging ondernomen om beroep te doen op de bescherming die door zijn nationale autoriteiten wordt geboden. Daarnaast dient het CGVS u erop te wijzen dat we vragen hebben bij de geloofwaardigheid van uw verklaringen dat de vader van M. in de politiek zat en een kennis had bij de politie gezien u noch van de vader van M. noch van die kennis bij de politie de functie kan opgeven, wat toch opmerkelijk is. Hoe dan ook, zelfs indien we al te maken zouden hebben met een corrupte persoon bij de politie, volstaat uw uitleg niet om het niet inroepen van bescherming van de autoriteiten te rechtvaardigen. U weet niet welke functie die persoon bij de politie had en in welke mate hij dus het onderzoek zou bemoeilijken. U zou ook elders dan in Sagaredzjo een klacht kunnen indienen tegen de vader van M. Aangezien internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de verzoeker geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming, mag van een verzoeker verwacht worden dat hij redelijke pogingen onderneemt om bescherming in eigen land te verkrijgen, wat in casu niet het geval was. U heeft overigens ook geen andere stappen gezet om u te beschermen. U heeft geen beroep gedaan op een advocaat om te zien wat gedaan kon worden in uw situatie en u te laten adviseren. U heeft verder ook het gerecht niet gecontacteerd, noch de Public Defender, nog ngo's voor mensenrechten (CGVS, 16.06.2023, p. 12-13). Uw motivering dat niemand u kon helpen in Georgië behalve een persoon die invloedrijk zou zijn en die een goede functie zou hebben binnen de overheidsdiensten (CGVS, 16.06.2023, p. 12-13) kan niet worden weerhouden. Uit de hierboven aangehaalde informatie blijkt duidelijk dat deze personen en instanties in Georgië nuttig kunnen worden aangewend door iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden. Indien u zich niet heeft gewend tot de bevoegde autoriteiten, en zich zelfs niet heeft geïnformeerd over wat mogelijk was om uw problemen aan te kaarten bij de bevoegde instanties, kan er moeilijk verwacht worden dat de autoriteiten daadwerkelijk optreden. Het doel van een klacht is het voorkomen of oplossen van problemen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gesteld van een bepaald probleem/misdrijf, dan kunnen ze hier vanzelfsprekend ook niet tegen optreden. Er valt aldus nergens uit uw verklaringen enige indicatie te halen dat u ook een beroep heeft gedaan op bescherming en bijgevolg is uw asielrelaas dan ook ongegrond, nog afgezien van de vragen die kunnen worden gesteld bij de geloofwaardigheid van uw asielrelaas, zoals hoger aangegeven.”

5.4.3. Wat betreft verzoekers vrees voor vervolging omwille van zijn activiteiten als laaggeplaatst opposant/criticus van het huidige Georgisch regime blijkt uit objectieve landeninformatie, beschikbaar in het administratief dossier, dat er geen sprake is van veralgemeende vervolging van laaggeplaatste opposanten/critici van het huidige regime. De vrees voor vervolging dient individueel beoordeeld te worden. Verzoeker citeert in zijn verzoekschrift in het algemeen twee bronnen maar voert geen dienstig verweer tegen de terechte vaststellingen in de bestreden beslissing dat verzoeker, noch met overredende verklaringen, noch aan de hand van bewijsvoerende stukken er in slaagt aan te tonen dat er zijn concreet geval sprake is van vervolging en dat zijn problemen bij het vinden van werk, omwille van zijn beweerde politieke voorkeur en engagement, en de spanningen in zijn communicatie met mensen die de regeringspartij steunden, onvoldoende zwaarwichtig zijn om als vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming, te worden beschouwd.

5.4.4. Inzake de door verzoeker aangebrachte documenten treedt de Raad de commissaris-generaal bij in zijn motivering dat deze documenten niet van die aard zijn dat zij bovenstaande bevindingen vermogen te wijzigen. Verzoekers paspoort staft zijn identiteit die in deze stand van de procedure niet in twijfel wordt getrokken. De medische documenten wijzen op het bestaan van een medische problematiek die niet in twijfel wordt getrokken.

5.5. Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, besluit de Raad samenvattend en in navolging van de commissaris-generaal dat in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden aangenomen.

5.6. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij op deze basis in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aan waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoeker maakte immers doorheen zijn verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij in Georgië zou hebben gekend of zal kennen.

5.7. De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen concrete elementen aan waaruit kan blijken dat er heden in zijn land en regio van herkomst een situatie heerst van willekeurig geweld als gevolg van een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon impliceert, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch kan dit in de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier worden gelezen en evenmin beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

5.8. Gelet op het voormelde, toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Georgië een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet

6. Conclusie

Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar het CGVS. Overig aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen april tweeduizend vierentwintig door:

V. HOEFNAGELS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

V. HOEFNAGELS